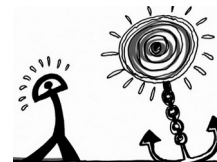

MISSA D'ONZE

Núm 181

agost-setembre 2026

EN LA MISSA FEM MEMÒRIA

El dia 20 de setembre, diumenge 25 de durant l'any, de **Vicent Martínez Santamaria**; i el dia 27, diumenge 26 de durant l'any, de **Fina Torres Sancho**.

ADÉU A MN. JOAQUIM MUÑOZ LLANES
Aquest benivolgut prevere, que solíem anomenar familiarment (Mn.) Quim, ens deixa en compliment del seu deure d'obediència. Han estat dos anys que hem tingut el privilegi de tenir-lo com a rector. Ara, per decisió seua, vol celebrar la missa de comiat de la seua parròquia el divendres 18 de setembre. Hi assistirem, amb tot l'agraïment, i també amb tota la pena, perquè només en dos anys, se'ns ha fet pròxim i amable com cap altre dels seus predecessors. La seua virtut pastoral ha estat, sobretot, haver-nos predicat amb l'exemple, que no oblidarem mai. Però les coses són com són. Se'n va ara a una parròquia perifèrica de la Vall d'Uixó, on tindrà més llibertat per fer-se càrrec de la seua mare. Mn. Quim compta amb un llarg recorregut: natural basc (Vitoria 1976), es va formar clericalment a Girona, des d'on passà a la nostra diòcesi, i a Castelló de la Plana mateix s'ordenava prevere el 22 de setembre de 2001. De bon principi el vam conèixer i estimar com a vicari de la nostra parròquia catedral fins que fou nomenat rector de l'església dels Carmels, abans de tornar a Santa Maria, com a rector, el mes de setembre de 2024. Dos anys de servei eficient, ocupant sempre el darrer lloc, amb especial dedicació a la seua labor de confessor. Bon nou camí pastoral, Quim! I moltes gràcies pels teus bons serveis; entre altres el de no tenir mai cap problema de fer servir la nostra llengua en la litúrgia. Et trobarem a faltar.

MATRICULACIÓ CATEQUESI

El dimarts 22 de setembre comença la matriculació per a la catequesi de primera comunió. A les oficines parroquials els dimarts i dimecres de 10:30 a 12:00 i els dijous de 18:00 a 19:30. Feu-ne difusió.

BENVINGUT EL NOU RECTOR,

MN. MIQUEL ABRIL AGOST

Des del 20 de setembre d'enguany relleva Mn. Quim un prevere altament estimat. Fill de Castelló (1965) de tota la vida, de qui esperem i desitgem un fructuós servei apostòlic en esta hora gravíssima per a l'església de la sinodalitat. Des de la seua ordenació presbiteral, l'any 1991, a Castelló de la Plana, Mn. Miquel Abril ha ocupat diversos càrrecs, en tots els quals sempre ha destacat per una dedicació pastoral exemplar que li ha merescut la confiança dels tres bisbes que ha conegut. Ells li han confiat sovint missions delicades; entre altres, rector de la parròquia d'Almenara, consiliari dels escoltes Catòlics, rector del Seminari Mater Dei, vicari episcopal i vicari de pastoral; des de 2020 rector de la parròquia de la Sagrada Família i prior de la confraria de la Marededéu de Lledó. Des d'ara farà prou i massa, dedicant-se a refer la complicada parròquia catedral de Santa Maria. Enhorabona i per molts anys!

FRANCISCO J. TOMÀS FERNÁNDEZ, fill de la nostra cantora Amparo Fernández, ha mort el dia 13 de setembre; en la seua missa exequial ha cantat el cor Pentecosta en ple. El tornarem a encomanar a la gràcia de Déu en una altra missa d'onze el pròxim mes d'octubre.

MAGNÍFICA HUMANITAT

Impressiona vivament la clarividència del nostre papa Lleó XIV en esta carta encíclica *Magnifica humanitas*, de 15 de maig d'enguany, parlant de la postura que cal adoptar davant la irrupció de la intel·ligència artificial (IA) i com respondre als seus interrogants.

7. 'Per respondre a estes preguntes i discernir com viure amb responsabilitat en l'era de la intel·ligència artificial (IA), m'agradaria evocar dos imatges bíbliques: la construcció de la torre de Babel (*Gènesi* 11, 1-9) i la reconstrucció dels murs de Jerusalem (*Nehemies* 2-6). Al *Gènesi*, el relat de Babel se situa en els orígens de la humanitat, immediatament després de les genealogies dels fills de Noè. Els homes, després d'establir-se a la plana de Senaar, decideixen construir una ciutat i una torre 'que arribe fins al cel' (*Gènesi* 11, 4). Així volen assegurar-se estabilitat i poder, i sobretot 'perpetuar-se un nom', tement ser dispersats per la terra. L'empresa sembla imponent: una sola llengua, una sola tecnologia, una sola direcció. No obstant això, el projecte amaga un engany profund: és una obra concebuda sense referència a Déu, sustentada per una uniformitat que elimina la diversitat i que, en lloc de la comunió, tria l'homogeneïtzació. Quan la ciutat s'edifica sobre l'orgull i la pretensió de valer-se per si mateixa, la comunicació es trenca, les llengües es confonen i els homes ja no s'entenen. El resultat no és la unitat sinó la dispersió. Babel així revela el límit de tota construcció que, per grandiosa que siga, sorgeix de l'absolutització de les realitats humanes i de la seua pretensió d'autosuficiència, sacrifica la dignitat de les persones en nom de l'eficiència i aspira a aconseguir el cel sense la benedicció de Déu.

8. El llibre de Nehemies, al seu torn, comença en un moment de gran vulnerabilitat en la història de l'antic Israel. Després de l'exili babilònic, un a part del poble ha topnat a Jerusalem, però la ciutat continua en ruïnes, les

muralles s'han esfondrat i les portes han estat cremades (*Nehemies* 1-2). Nehemies, un jueu al servei del rei persa Xerxes, rep la notícia de l'estat desastrós de la ciutat dels seus pares. Abans d'actuar, dejuna, prega i intercedeix pel poble; després demana permís al rei per tornar a Jerusalem i, una vegada allà, examina en silenci els llocs destruïts. No imposa solucions des de dalt. Convoca les famílies, confia a cadascuna d'elles un tram de muralla per reconstruir, escolta les pors, coordina els esforços i afronta les oposicions. El relat mostra com la ciutat renaix no gràcies a la iniciativa d'una sola persona, sinó a través de la responsabilitat compartida de tot el poble: sacerdots, artesans, caps de família, dones i joves. És una obra que té Déu al centre i reconstrueix els lligams fins i tot abans que les pedres. L'antiga Jerusalem així recupera un llenguatge comú, no precisament el de la uniformitat, sinó el de la comunió: l'harmonia que naix, quan cadascú assumeix la seua part i tot el poble reconeix que la seua força ve del Senyor.

9. A la llum d'estes dos imatges, hui l'Esperit ens interpella sobre la nostra relació amb la tecnologia i la revolució digital en curs. Els descobriments científics són un talent lliurat a la humanitat perquè el faça fructificar (cf. *Mateu* 25, 14-30). La tecnologia pot guarir, connectar, educar, cuidar la casa comuna, però també pot dividir, descartar, generar noves injustícies. En abstracte esta tecnologia, en si mateixa, no és una solució als problemes de la humanitat, com tampoc no és un mal en si; però, concretament, no és neutral, perquè pren el rostre de qui la concep, la finança, la regula, la fa servir. Per això la primera elecció no és entre un 'sí' o un 'no' a la tecnologia, sinó entre construir Babel o reconstruir Jerusalem, entre un poder que pretén dominar el cel i un poble que, en presència de Déu, es posa a treballar unit per tornar a alçar les muralles de la convivència fraterna'.